

Αλλαγές στην Παιδεία: «ασκιά μ' αγέρα και κούφια καρύδια»

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

«Ουδέν καινόν και όλα κενά»

Μ. Χάκκας

Στα τριάντα περίπου χρόνια που είμαι δάσκαλος μάχιμος, «με την κιμωλία στο χέρι», πέρασαν από το πολύπαθο υπουργείο Παιδείας δεκάδες υπουργοί, υφυπουργοί, «γραμματείς και Φαρισαίοι» ων ουκ έστιν αριθμός.

Από την μεταπολίτευση και έως σήμερα υπολογίζονται σε καμμιά τριανταριά, διπλάσιοι οι υφυπουργοί, όλοι τους μεταρρυθμιστές, ανακαινιστές, αναπτερωτές και στο τέλος... «μηδέν στο πηλίκιο» που θα έλεγε και ο ΓΑΠ, που διετέλεσε και αυτός, δύο φορές μάλιστα, υπουργός στο πιο κρίσιμο κυβερνητικό πόστο, μετά τον πρωθυπουργό.

Μια παρένθεση. Ένα ανέκδοτο που δημοσιεύτηκε σε αθηναϊκό περιοδικό το 1878, υποδηλώνει την αναξιοκρατία, την τιποτοκρατία καλύτερα, τις ποταπές συναλλαγές και την, αναρριχητικό τω τρόπω, άνοδο της ασημαντότητας.

Ο σουλτάνος διόρισε βεζύρη -(υπουργό) – έναν άνθρωπό του, εντελώς αστοιχείωτο και κακοήθη, Χασάνης το όνομά του. Αρρωσταίνει βαριά ο πατέρας του Χασάνη, καλεί τον γιο του, τον ασπάζεται και του λέει:

-Παιδί μου. Τώρα που θα πάω στον Κάτω Κόσμο, αν με ρωτήσουν πώς πάει το δοβλέτι (=κράτος), τι να πω;

-Πες τους ότι ο Χασάνης έγινε βεζύρης και θα καταλάβουν!...

Δημήτρης Νατσιός

Μπαλτάς, Γαβρόγλου, Σπηλιωτόπουλος, Γιαννάκου, Φίλης, ΓΑΠ, Σημίτης από τον ένα Χασάνη στον άλλο η έρμη η Παιδεία, άνθρωποι ανίδεοι, ανονήρευτοι, άγευστοι του μεγαλείου που κομίζει η

παράδοσή μας, μετρίότητες που ο καθένας τους έμπηγε και από ένα καρφί στο φέρετρό της, πάλαι ποτέ, ανθρωποποιού, Ελληνικής Παιδείας.

Επιστρατεύτηκε και η λέξη που συνοδεύει το νέο νομοσχέδιο: αναβάθμιση. Μάλιστα. Ως συνήθως η πρόθεση «ανά» καρυκεύει το εγχείρημα και «διασκεδάζει» την δυσσομία. Έχει χρησιμοποιηθεί πολλάκις. Ανακαίνιση, αναγέννηση, αναπτέρωση, αναμόρφωση, ανανέωση και ανατίναξη ή ανασκόλπιση(=παλούκωμα), που θα ήταν πιο ταιριαστά.

Μελετώ τις αλλαγές που δημοσίευσε το υπουργείο, για «αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών», συνοδευόμενες από έναν «οδηγό 17 σημείων», που θα «απογειώσουν» το σχολείο και θα ενδυναμώσουν εμάς τους εκπαιδευτικούς, γιατί όντως αισθανόμαστε και υποφέρουμε από αδυναμία. Παρελαύνουν και πάλι οι ηχηρές «αναβαθμίσεις».

Η αξιολόγηση, η αυτονομία του σχολείου, το πολλαπλό βιβλίο, η ενταξιακή εκπαίδευση, επιλογές στελεχών, κληρικοί πτυχιούχοι και λοιπά. Διαβάζω την απάντηση στην ερώτηση «ποια είναι η βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου». «Στόχος είναι η δημιουργία ενός ακόμη καλύτερου σχολείου για τα παιδιά μας, που εξασφαλίζει όλα τα απαραίτητα εφόδια για το παρόν και το μέλλον τους...».

Ψάχνω εναγωνίως στα κείμενά τους να εντοπίσω κάπου την φράση «ελληνική παιδεία», κάτι που να ξεφεύγει από τις τετριμμένες, αφόρητες και κουραστικές φλυαρίες, κάτι που να έχει άρωμα και ευωδία Ρωμιοσύνης, που να έχει φως εν μέσω της ζοφερής αμάθειας και απαιδευσίας. Τίποτε.

Και ρωτώ: Ποια είναι αυτά τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν το παρόν και το μέλλον των μαθητών μας; Το πολλαπλό βιβλίο; Τι λογής θα είναι αυτά τα βιβλία; Απαντώ. Βιβλία «πανέρια με οχιές» θα μας προτείνουν, που θα ψάχνεις κείμενα με ιθαγένεια ελληνική.

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών χρειάζεται ή να εκπαραθυρωθούν από τα παιδαγωγικά τμήματα όλοι οι εθνομηδενιστές καθηγητές τους, που μας στέλνουν στα σχολεία νέους δασκάλους γεμάτους δηλητήρια κατά των ιερών και οσίων μας, σχολές αιχμάλωτες από την κάθε Ρεπούση, που συνεχίζει να διακινεί τους «συνωτισμούς» της, ή, άλλοι ομοφρονούντες της, με τις αντιρατσιστικές τοιρίδες τους και την προώθηση της διαστροφής-«διαφορετικότητας»;

Γιατί λείπει η πατρίδα και τα τζιβαϊρικά της από το σχέδιο αναβάθμισης της Παιδείας; Δεν έχουν αντιληφθεί ότι η τωρινή εκπαίδευση αφήνει τα παιδιά έκθετα σε κάθε κίνδυνο και απειλή, άρριζα, έτοιμα να πέσουν με το πρώτο φύσημα του ανέμου; Γιατί δεν μας λένε τι είδους άνθρωπο θέλουν σήμερα;

Με τις νέες τεχνολογίες, με τις ξένες γλώσσες, με την σεξουαλική αγωγή από το νηπιαγωγείο, θα λάβουν τα εφόδια για το μέλλον; Αυτό είναι Παιδεία; Δεν έχουν καταλάβει ότι τα παιδιά αισθάνονται ναυτία από όλον αυτόν τον πνευματικό υποσιτισμό και τις ακαθαρσίες τύπου «Μέγας Αλέξανδρος και Κοκκινοσκουφίτσα»;

Ποιος τους είπε και πού το βρήκαν γραμμένο ότι τα παιδιά μας «φιλοδοξούν» να γίνουν εξαρτήματα της ετοιμόρροπης μηχανής τους, που τα πολτοποιεί, τα μετατρέπει σε ανδράποδα; Αφού το σχολείο τους είναι καλό και θα γίνει καλύτερο, γιατί δραπετεύει, κυριολεκτικά, στο εξωτερικό η «χρυσή νεολαία», όπως την ονόμαζαν κάποτε, μια πραγματική λεηλασία εγκεφάλων;

Είναι δυνατόν να διακονείς την Παιδεία από το υψηλότερο αξίωμα, υπουργός, να παρουσιάζεις εν χορδαίς και οργάνοις το νέο νομοσχέδιο αναβάθμισης της ελληνικής, επαναλαμβάνω ελληνικής Παιδείας, και να μην αναφέρεις ότι στόχος της Παιδείας είναι να μορφώσει τον αυριανό Έλληνα πολίτη, οπλισμένο με τις αειθαλείς αρετές του λαού μας, την φιλοπατρία, την πίστη, την ακεραιότητα του χαρακτήρα, το χλιοτραγουδισμένο φιλότιμο, το σέβας στον ιερό θεσμό της

οικογένειας, την τελευταία Μεγάλη του Γένους Σχολή;

Καμιά αναβάθμιση ή μεταρρύθμιση δεν θα αναστήσει το άταφο πτώμα της Παιδείας, όσο έχουμε υπουργούς και πρωθυπουργούς «Χασάνηδες», τυφλούς σαν εκείνους τους οικιστές της Χαλκηδόνας, που δεν έβλεπαν απέναντί τους την πανώρια περιοχή που έμελλε να γίνει η Βασιλεύουσα Πόλη της οικουμένης. «Πόλη» για μας είναι τα αδαπάνητα κοιτάσματα της εξαίσιας Παράδοσής μας.

Η μόνη λύση είναι μία: Να συσταθούν σε όλη την Ελλάδα «Φροντιστήρια Ελληνικής Παιδείας». Ας μην περιμένουν οι γονείς από το κράτος ότι θα «εφοδιαστούν» τα παιδιά τους. Τα μόνα «εφόδια» που λαμβάνουν είναι ακαταστασία, εξάρτηση από τις νέες τεχνολογίες, αποαθωποίηση, αφιλοπατρία και αθεΐα.

Όπως, λοιπόν, υπάρχουν φροντιστήρια ιδιωτικά ξένων γλωσσών ή σχολές μουσικής, έτσι να ιδρυθούν και φροντιστήρια όπου θα διδάσκονται τρία μαθήματα που προσφέρουν ταυτότητα και καλλιεργούν τα γερά και τρανά γράμματα του έθνους: Γλώσσα, Ιστορία και Θρησκευτικά.

Υπάρχουν δάσκαλοι και καθηγητές συνταξιούχοι, πραγματικά διαμάντια, έμπειροι και μορφωμένοι, αλλά κυρίως με αναφορά στην Πίστη και την Πατρίδα.

Αυτούς να «ξετρυπώσουμε» και όσους νέους, αδιόριστους δασκάλους, κάνουν τον σταυρό τους και «δακρύζουν», όταν υψώνεται η γαλανόλευκη σημαία μας. Για να σωθεί η μαγιά του Μακρυγιάννη, για να ζήσει η Ελλάδα.

01.07.2021

Πηγή: www.antibaro.gr/